

Radosť v utrpení?

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 08 Marec 2012 12:21

Evanjelium je radostná zvesť a preto je každý z nás pozvaný k radosti. Ale je možné prežívať radosť za všetkých okolností? I v utrpení? V chorobe, v starostiach, v únave všedných dní, v starobe? Ako prežíval Ježiš koniec svojho života, keď kráčal krížovou cestou nevyspatý, vyčerpaný, zbičovaný, posmievaný? Môžeme tam nájsť niečo, podľa čoho by sme sa mohli riadiť aj my? Pane Ježišu, pomôž nám to spoznať!

I. Pán Ježiš je odsúdený na smrť

Pán Ježiš bol v práve. Pravda bola na jeho strane, ale súd dopadol inak. V nás by sa všetko búrilo. Ježiš mlčí. Vedel, že odpor, obhajoba a vôbec akékoľvek slová sú niekedy zbytočné. Vôľa jeho Otca bola obetovať za nás život a toto odsúdenie bolo začiatkom plnenia jeho vôle. A Božia vôľa má vždy za cieľ dobro a krásu, a tak by sme mali mať tento končený cieľ na mysli vždy, keď sa proti nám postaví niečo, čo v nás vyvoláva odpor, pocit krivdy a nespravodlivosti.

Pane Ježišu, nauč nás za našimi ťažkosťami vidieť krásu, ktorá má z nich vzísť, dobro, ktoré Ty plánuješ.

Radosť v utrpení?

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 08 Marec 2012 12:21

II. Pán Ježiš berie kríž na svoje plecia

Veľakrát sme si overili, že kríž je ťažký vtedy, keď ho odmietame a odstrkujeme – a on znova dopadá na naše ramená a my mu nemôžeme uniknúť. Ježiš ho dobrovoľne prijal, vedel, že tak zachráni svet. To, pre čo sa rozhodneme, je ľahšie!

Pane Ježišu, pomôž našej vôli, aby súhlasila s krížom, ktorý nám ponúkaš. Nech myslíme viac na tých, ktorým môžeme nesením kríža prispieť k radosti, než na naše trápenie.

III. Pán Ježiš padá prvý raz pod krížom

Mohol mať v sebe Ježiš radosť, keď ležal v prachu cesty? Ale radosť nie je len smiech na perách alebo spev v srdci. Radosť je tiež v dôvere, v láske, v istote, že nič, ani slabosť, ani koniec síl, ani pád, ani bezvýchodiskový pocit neuberá nič na skutočnosti, že Boh je blízko a že nás má rád. A miluje práve tých slabých a vyčerpaných. Toto vedomie pomáha vstať a začať znova.

Pane Ježišu, daj, nech nikdy nepochybujeme o Božej láske a vždy začíname s novou dôverou.

IV. Pán Ježiš sa stretá so svojou Matkou

Ježiš stretol na svojej ceste Matku. Vedel, že aspoň niekto mu rozumie, že na neho aspoň niekto myslí s láskou. Ale čo keď nemáme nikoho nablízku? Čo potom? Kde je dôvod k radosti? Ježiš, skôr než zomrel, zveril nás všetkých svojej Matke. Nikto z nás teda nie je sám, pretože sa

Radosť v utrpení?

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 08 Marec 2012 12:21

o nás stará Ježišova Matka.

Pane, pripomínaj nám, že nie sme nikdy celkom opustení, pretože je s nami Panna Mária. Daj, nech sme pokojní v dôvere v Tvoju a v jej pomoc a lásku.

V. Šimon Cyrenejský pomáha Pánu Ježišovi niesť kríž

Keby sa Šimon ponúkol dobrovoľne, bolo by to iné. Ale prijať nedobrovoľnú pomoc je urážajúce. To skôr deptá, vzbudzuje horkosť, odpor. Aký dôvod k radosti môžu mať ľudia vydedení, odstrčení, živení z milosti? Kde ju majú čerpať? V tom, že sa podobajú Ježišovi!

Pane, upokoj nás vo všetkých situáciách, kedy nás naša nemohúcnosť ničí a keď si ju nechceme priznať. Pripomeň nám, že práve slabých miluješ najviac.

VI. Veronika podáva Pánu Ježišovi šatku

Bola to nepatrná pomoc – a bolesť a únava trvali ďalej, i keď sa už Veronika dávno stratila v dave. Ale Ježiša musela hriať jej láska a ochota pomôcť. Už videl na cestu, už si osviežil tvár, už nebol tak úplne sám.

Pane, nauč nás neočakávať okamžité vyriešenie všetkých problémov a pomôž nám, aby sme sa radovali i z maličkostí, ktoré obohacujú náš život.

Radosť v utrpení?

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 08 Marec 2012 12:21

VII. Pán Ježiš padá druhý raz pod krížom

Ešte sme nezvládli jednu skúšku a už je tu ďalšia. Nie je ani čas na vydýchnutie. Všetko sa na nás hrnie, každodenné úlohy, povinnosti, starosti a tlačia nás k zemi tak isto ako Ježiša bremeno kríža. Aj on padol znova. Rezignoval? Hľadal východisko v úniku? V reptaní, v práškoch, káve, cigarete? Ušiel? Nemal kam, kríž zostal nad ním, presne tak ako starosti nad nami. Jediné riešenie bolo znova vstať a znova prijať kríž. Pasivita deptá. Súhlas oslobodzuje. Aktívne slobodné prijatie utrpenia dáva pokoj.

Nauč nás, Pane, pochopiť, že len slobodný súhlas k Božej vôli nám dá silu niesť kríž.

VIII. Pán Ježiš napomína plačúce ženy

Máme okolo seba mnoho ľudí, ktorí žijú inak, ako by sme si priali. Trápi nás to. Nevieme si s tým rady. Oberá nás to o radosť. Cítíme sa bezmocní. Ježiš sa na svojej ceste stretol so ženami. Tiež vedel o ich chybách, a dokonca im to povedal. Ale vedel, že účinnejšia než smútok a trápenie je aktívna pomoc. Niesol svoj kríž za ne. Poznal riešenie.

Pane, daj, aby sme namiesto náreku a rozčuľovania niesli svoje starosti za svojich blízkych a dôverovali, že všetko ťažké môžeme premeniť na ich šťastie.

IX. Pán Ježiš padá tretí raz pod krížom

Radosť v utrpení?

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 08 Marec 2012 12:21

Cesta s krížom nebola náročná v porovnaní s tým, čo Ježiša ešte čakalo, a predsa – už sama cesta bola vyčerpávajúca. Ako človek už nezmohol nič. Ležal znova v prachu, postrkovaný vojakmi. Chcel ale splniť svoje poslanie, dôjsť až na vrchol, a tak predsa vstal. – Sami v sebe nezmôžeme nič. Ale sme predsa spojení s Kristom! V nás žije Boh. Jeho silou sa tiež môžeme zdvihnúť a pokračovať v ceste.

Pane Ježišu, veríme, že s Tebou môžeme prekonať i to, čo inak nemožno zvládnuť. Daj, nech nachádzame pokoj a radosť v istote, že nám vždy pomôžeš.

X. Pánu Ježišovi zvliekajú šaty

Vidíme už to posledné – ako Ježiša zbavujú šiat. Ale predtým ho už zbavili slobody, Matky, priateľov, cti, zdravia, sily – to všetko musel Ježiš dať, aby splnil Otcovu vôľu. My máme k tomu tiež dozrieť, ale zatiaľ sa viažeme na množstvo maličkostí. Každé vzdávanie sa niečoho nás bolí. Nedokážeme radi dávať a ešte horšie strácame, keď nás o niečo oberajú iní. Strácame pokoj, dobrú náladu, bojujeme sami so sebou a radosť sa vytráca.

Pane Ježišu, pomôž nám dívať sa vyššie! Pomôž nám vidieť za všetkým, čo nás ochudobňuje, Boha, ktorý nás chce celkom pre seba. Je to jeho láska, ktorá chce spáliť všetky prekážky. A byť milovaný je predsa radosť.

XI. Pána Ježiša pribíjajú na kríž

Je toľko chorých. Toľko trpiacich. Toľko opustených. Možno, že i my sa raz ocitneme v zástupoch tých, pre ktorých sa život stal bolesťou. Deň za dňom, noc za nocou, stále to isté utrpenie alebo ešte sa zhoršujúce. Kam sa rozplynie Ježišova zvesť lásky? Ako hlboko je v

Radost' v utrpení?

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 08 Marec 2012 12:21

takýchto chvíľach zatlačená radosť pod silnou bolesťou! Ježiš to tiež musel prežiť, keď sa jeho muky stupňovali každým úderom kladiva. Existujú ľudia, ktorých máme radi a ktorých sa snažíme napodobniť. Ich osobnosť je strhujúca a radujeme sa z každého úspešného pokusu podobať sa im v niečom. Utrpenie a bolesť nás pripodobňujú Kristovi.

Daj, Pane Ježišu, aby nás myšlienka na Teba a Tvoju lásku posilňovala a potešovala i vo chvíľach veľkých bolestí.

XII. Pán Ježiš na kríži zomiera

Je strašné vidieť niekoho trpieť! A je toľko ľudí, ktorí ošetrujú chorých, toľko tých, ktorí chodia do nemocnice za svojim priateľmi alebo najbližšími. Je mnoho tých, ktorí zomierajú. Samý smútok, strach, beznádej, opustenosť. Snažme sa, urobiť zo svojho života niečo pekné. Splniť Boží plán tak, ako ho splnil Ježiš. Každý deň ho plníme z časti. Ale v smrti máme možnosť dať sa úplne. Ponúknuť Bohu všetko. Vystúpiť až na vrchol. Prekročiť prah a stretnúť sa s Bohom. Azda môže byť na tom niečo smutné?

Podaj nám ruku, Pane, keď budeme zomierať, aby sme s plným vedomím a s radosťou prekročili prah a išli za Tebou.

XIII. Pána Ježiša skladajú z kríža

Tí, čo držali na chvíľu Ježiša v náručí, boli smutní. Stratili niekoho, v kom mali oporu. V jeho prítomnosti cítili bezpečie a radosť. Ale smrť ich o to okradla. Myslíme vždy na to, čo strácame, a zabúdame, čo nachádza ten, ktorého sme milovali. Ale láska viac myslí na druhého.

Radost v utrpení?

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 08 Marec 2012 12:21

Pane Ježišu, daj, aby sme sa pri smrteľnej posteli svojich drahých i v prázdnote nasledujúcich dní dokázali radovať zo šťastia, ktoré sa im otvára, a tak prekonali i vlastný smútok.

XIV. Pána Ježiša pochovávajú

Niekedy sa nám zdá, že sme urobili všetko, čo sme mohli, ale výsledok nie je vidieť. Nervózne čakáme a sme v pokušení prepadnúť zúfalstvu. Ale pri Ježišovom hrobe, ktorý bol tak dôkladne uzavretý a ktorý sa predsa otvoril a naplnil žiarou, sa učíme pokojnému, dôvernému čakaniu.

Spoliehame na Teba, Pane Ježišu, zverujeme sa Ti. Neopúšťaj nás!

Zdroj: www.velkanoc.tuomatu.com